

ὡς σκλήη κεραμὲς ἐν βίψφς αὐτοῖς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σωέετε, παιδύθητε πάντες οἱ κείνοντες τῷ γῆρ.

Δουλεύετε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν φόβῳ.

Δράξαθε παιδείας μήθετε ὀργισθῆ κίριος, καὶ ἀεθλέαθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

Ὅταν ἐκκουθῆ ἐν ταχείῳ ὁ θυμὸς αὐτῶ, μακάριοι πάντες οἱ πεσθιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὅσπε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προώπου Ἀβεσαλωμ τῷ υἱῷ αὐτῷ.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβόντες με, ὅμοιοι ἀπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Ὅμοιοι λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτῷ.

Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήψωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψών τῷ κεφαλῷ μου.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώθην, ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,